

Nu

Privelistea e o minune, un raiu. Tânăs-
 trica își înalta turmurile ei nouă înti' un
 brui de dealuri acoperite de brad și fag,
 care se prelungesc în păduri și poenite
 în care nu se sfîrșesc să coboare cîte vîlto
 sătăcitorii cerbi și sperioasele căprioare.
 Cerbul ajuns să fie așa de îndrăgnet, încît
 nu se tem să împunșă vitele care pășunesc
 prin acele locuri, - și fac mai stricăciuni.
 Vapi, prin urmare, că locurile tot mai păs-
 trăzî ceva din sălbătăciia lor primitivă.
 Și în ciubul aceste de bragi, își doarme
 somnul de veci bătrîmul Ovid, tatăl
 neamului românesc! Tată un oim. se
 roteste măret, în cercuri tot mai
 largi d'asupra mănăstirii, apoi se
 rînde departe, spre apus.

8735/4

Da dacă 'ți întorci ochii spre est,
 nu departe de mănăstire, vezi înste-
 latîmuri de fabrici, mai încolo gara-
 prilej și mijloc pentru străini, mai
 ales jidani, de a pătrunde fără ofiță
 a pînjării acest hotar, unde ar trebui
 să se înalte numai niște evlărioase
 în muret de Toacă și glasuri de doște,
 și tătăngi îndepărtate. Jidani și
 rutenii se întind și cîntăresc cele
 mai frumoase și mai ascunse colțuri
 ale Bucovinei.

X
 [Handwritten scribbles and a large 'X' mark]

Când treci prin Suceava și vezi strada
 principală, fumigând de prozenitură
 murdară a pereșunților nerușinați,
 cum să nu te revolți? Dar în zadar
 te revolți: românii noștri dau
 din umeri ori se tânguesc pe toate
 tonurile că pier, se prăgădesc și n'au
 nici o putere. Sînt și între romini, unii
 cu durere de neam, oameni cumiați
 și harnici care se trudesc din răguteri
 să lumineze poporul și să-l abată
 din calen străinării. Dar peste tot
 sînt divizați în două partide care
 se ceasta vecinic, se ponegresc și
 se minîncă între dînsii - iar în vremea
 asta străinii își fac de cap și
 cuceresc pe toate terenele. E o prive-
 liste vespus de dureroasă: sate întregi,
 cu nume romînești, astăzi nu mai vorbesc
 decît ruseste. Și pe măsură ce pîtrund
 cuceririle industriilor moderne, jidani

cum vin cu drum de fier
 Toate cîntecele pier...

Îminescu simțea bine, pe omne, că
 Bucovina e ca și pierdută pe veci pentru
 noi, cînd nu-i mai rămăsese altă
 mînjăre, decît în ceasă o minune,

6

Stefan "înouși" să se scoale din mormint,
să ture din coră, să-i oină codră
să ajutor - numai codră, căci urmasii
de azi ai lui Stefan nu l-ar auzi
și n'ar putea să-l urmese - să alunge
pe străini din țară. El striga pe Stefan
din mormint, pentru că nu credea poate
că un al doilea Stefan se va mai naște
pe pământul românesc. Cine știe dacă
accii cari cred altfel nu sînt amă-
giti sau amăgitori!

dar să lasăm aceste gânduri întristătoare;
înainte de a încheia scrisoarea astă
destul de lungă, as vrea să te rog ceva.
Mi trimiți azi primele coli din cursul
d. lui Onciul, cari le-am luat cu
mine. Dacă se poate să nu te stinghe-
resti la citit, te-as ruga frumos, dragă
Li, să mi trimiți postea aceea a
cursului unde se tratează domnia
lui Stefan cel Mare. Dar numai
dacă te poți lipsi timp de o săpta-
mină. Sîm închipui că și te prepa-
ramentul și n'az dori cu nici
un pret să te împedici.

Li te-az mai nuga, mări nuga, încă și mai
fumos, -oi mi scrii. Sîndeste că o vorbă
de la tine îmi dă sănătate, inimă,
entuziasm. Nu uita că ești Li. Nu uita
pe Skelute te care mult te doroste și și
săntă ochisorî amîndorî, întîu pe anul
apoi și pe celălalt, și min_utele idem.
Și să mai ști, dormite dulce, că Steo
te iubeste ca un nebun. Și te visează mereu.
Portretele tale amîndorî stau pe masa
lui de scris, iar cînd pleacă le poartă
cu dînsul. Și așteaptă să-și scrie.
Te vei îndura?...

O săntare frătească lui Mitrea?

Da, încă odată, Li scumpă, nu uita
pe logodnicul tău pribeag și înstrăinat
care în fierare și în tăfăiecare cere întretin
inelul: ce face Li?

Scrie mi.

Al tău Steo

8735/2

